

Vezměte, prosíme, na vědomí, že text článku odpovídá platné právní úpravě ke dni publikace.

Náhrada škody způsobená rozhodnutím o trestu

Každé trestní řízení má být vedeno tak, aby byl naplněn jeho účel. Orgány činné v trestním řízení jsou povinny postupovat tak, aby trestné činy byly náležitě zjištěny a jejich pachatelé podle zákona spravedlivě potrestáni.

Každé trestní řízení má být vedeno tak, aby byl naplněn jeho účel. Orgány činné v trestním řízení jsou povinny postupovat tak, aby trestné činy byly náležitě zjištěny a jejich pachatelé podle zákona spravedlivě potrestáni. Samozřejmě tento ideální stav nebude zřejmě nikdy dosažen úplně, a proto je zapotřebí počítat i s eventualitou, že výjimečně bude v trestním řízení odsouzena i osoba, která trestný čin, z kterého je obviněna, nespáchala.

Je proto důležité, aby zákon obsahoval mechanismy, které umožní alespoň částečně takovou újmu nahradit. Toto právo vyplývá už ze samotné Listiny základních práv a svobod, která ve svém článku 36 odst. 3 stanoví, že každý má právo na náhradu škody způsobené mu nezákonným rozhodnutím soudu, jiného státního orgánu či orgánu veřejné správy nebo nesprávným úředním postupem.

Uvedené ustanovení Listiny základních práv a svobod je uvedeno v život zákonem č. [82/1998 Sb.](#), o odpovědnosti za škodu způsobenou při výkonu veřejné moci rozhodnutím nebo nesprávným úředním postupem. Podle § 10 tohoto zákona má právo na náhradu škody způsobené rozhodnutím o trestu ten, na němž byl zcela nebo zčásti vykonán trest a to za podmínky, že v pozdějším řízení bylo toto rozhodnutí zrušeno jako nezákonné. Stejně právo na náhradu škody je přiznáno i tomu, kdo byl v pozdějším řízení odsouzen k mírnějšímu trestu, než který byl na něm vykonán na podkladě zrušeného rozsudku. V tomto případě náleží náhrada škody jen se zřetelem k rozdílu mezi trestem vykonaným na základě původního rozsudku a trestem uloženým rozsudkem novým.

Zákon vymezuje také případy, kdy právo na náhradu škody nevznikne. Toto právo není přiznáno osobě, která si odsouzení zavinila sama, nebo která byla zproštěna obžaloby nebo proti které bylo zastaveno trestní stíhání jen proto, že není za spáchaný trestný čin odpovědná či jí byla udělena milost nebo byl trestný čin amnestován. Práva na náhradu škody nevzniká také za situace, že v řízení není možno pokračovat z důvodů uvedených v § 163 trestního řádu, nebo protože bylo trestní stíhání podmíněně zastaveno a nastaly účinky zastavení trestního stíhání. Právo nevzniká též pokud výrok o zastavení trestního stíhání byl součástí rozhodnutí o narovnání a v případě, že trestní stíhání bylo zastaveno z důvodů podle ustanovení § 172 odst. 2 trestního řádu.

Nárok na náhradu škody se podle § 6 zákona o odpovědnosti za škodu způsobenou při výkonu veřejné moci rozhodnutím nebo nesprávným úředním postupem uplatňuje u Ministerstva spravedlnosti.

Další články:

- [Podmínky pro uložení trestu vyhoštění cizince](#)
- [Zamyšlení nad systémem alternativních trestů: poznámky na pozadí mezinárodní vědecké konference „Rethinking Sentencing: Are We Getting Justice Right?“](#)
- [Správné určení počátku běhu lhůty pro podání stížnosti proti usnesení soudu, kterým se nařizuje výkon trestu odnětí svobody](#)
- [Rozšiřování státní moci při implementaci acquis EU: český fenomén gold-platingu na příkladu konfiskační směrnice](#)
- [Změna způsobu určování výše peněžité pomoci obětem: Řešení všech dosavadních problémů?](#)
- [Uplatnění adhezního nároku v trestním řízení a správním řízení](#)
- [Novela § 196 trestního zákoníku: racionální korekce, nebo oslabení ochrany dítěte?](#)
- [Vybrané aspekty trestného činu podvodu podle § 209 TrZ ve světle judikatury](#)
- [Zásadní novinky v oblasti trestní odpovědnosti právnických osob v roce 2026](#)
- [Kauza Skender Bojku: Putativní nutná obrana optikou ÚS](#)
- [Novela zákona o trestní odpovědnosti právnických osob](#)